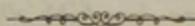

Բազմահմուտ բանասէրին վերի տողերուն վրայ կարելի է աւելցնել համառ բառին վերի խմաստով ածականաբար գործածութիւնը. համաձայն Շարականի՝ «ը կ'ըսէ ոի վերջնում աւագր համառօժի»։ ըստ Դաւիթ Անյաղթի, որուն «բարձրացուցէք» խորագրով Գողզոթայի մէջ խօսած խաչի ճառին մէկնութեան մէջ Ս. Շնորհալի հայրաբետը կը գրէ «Համառօտ տսէ», քանզի ոչ ըստ օրինի մարմանաւոր դատաւորաց ի գտաել յերկարի ժամանակն կամ քննութիւնն, այլ համառօտ և կարճ բանիւ ունի լուծանել զահման դատաստանին։ Ուրիշն կը ստիպուինք մտածել թէ մեր սուրբ կրօնաքին փառաբանակոն ու բացաբանական առութեանց մէջ կիրարկուած կրօնական բառաերուն տակ երբեմն կը ծածկուին այնպիսի իմաստներ՝ որ մեր նախնեաց հին հաւատագին վաղնջական ցոլքերը կրնան համարուիլ։ Սակայն հայ հեթանոսական հաւատագին մեացած բառեր ալ ունինք որոնք դեռ կը պահեն իրենց պարզ նշանակութիւնը, բայց կորուսած են իրենց նախնական իմաստը հեթանոսական հաւատագին. անոնց կարգին է Համեստական բառը, ինչպէս որ վերև բացաբարեցինք։

ՄԿՐՏԻՉ ԵՊՍ. ԱՂԱԽՆԱՂԻՆԻ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀՆՈՒԹԻՒՆՔ ՖԷՇՏԱՄԻՆ, Ի ԹԱՒՐԻՉ, Ի ՊԱԼՏԱՏ

(ձամբու նօրեր)

ԷՇՄԻԱԿԱՆ

1931 ին ամառը յուլիսի սկիզբը եղմիածին կը գտնուէի։ Եօթը հաղորի մոտ ձեռագիրներուն մէջ եկեղեաց գաւառ կամ երգնկա և իր ըրջակաները գրուածները կը փնտուէի։ բազմաթիւ թանկագին ձեռագրաց հանդիպեց և սակայն ուշագրութիւնս գրաւեց հետեւեալը որուն յիշատակարան-ճակատը եղածին պէս ընդօրինակեցի, պարզապէս ծանօթացնելու համար։

Եջմիածնայ Զեռագրատան թիւ 72 (= 152) ժողովածու։ նոտրագիր, անթուական։

« Զայն թարգմանեաց Բարսեղ վարդապետ Հորովմաւոր, և (5) Հոկտեմբերի 1670 ի մեծն Հոռմայ գելապատիւ սենեկի

առակելականի (մէկ տող բաց) Միքայէլ Անձելօ, Ծիչչի, խորհրդական (մէկ տող բաց) ի Հոռմ ընդ տպարանում գերապատիւ սենեկին առակելականի, 1679, (մէկ տող բաց) Զօր թարգմանեաց, Բ. Վ. Հ. Նաւոր 10, նոյեմբերի ընդ նմինն ամիւ։ Կանոնք սրբոյն Կոստանդիա Հայոց կաթողիկոսի որի Կիլիկեա ի ժամանակս Հեթմոյ արքային Հայոց թիւն ՊՂԵ (1246)։

« Զգուշացի քահանայն և զձեթն սակաւ . . . ևն ։

Բարսել վարդապետ Հորովմաւոր, որ ծանօթ է նաև իրը Հորովմաւոր, ապրած է ԺԶ զարու վերջը, բնիկ Կ. Պալսեցի է։ Եղած է թարգմանող զանազան կրօնական գրութեանց, որոնցմէ հատուածներ կը յիշուին զանազան մատենագրաններու մէջ, նաև Վիեննայի Մխիթարեան մատենագրանը։

ԹԱԿԻՐԻՑ

1931 ին 15 օր մնալու հաճոյքը ունեցայ հօս։ Այս առթիւ յարմար նկատեցի Ս. Առատուածածնայ կամ Առաջնորդաբանի բակին մէջի օտարալեզու տապանագրերը հաւաքէլ, որոնցմէ մեծ մասը կոտրած, մաշած կամ այլապէս փճանալու վրայ են։

1. ISABELLA NISBET Died 3 September 1834 Aged One Year.

Վերի զբութիւնը Անգլիերէն է, կը թարգմանեմ. «Ի յիշատակ Գէորգ Դիզոսինի վախճանական լինապետի նորին վեհափառութեան 26 Զօրագունդին որ մեկնեցաւ այս կեանքէն . . .»։ Ինչպէս կը տեսնուի թուականը կը պակսի, կարեոր պակաս մը։ Հօս յիշուած նորին Վեհափառութիւնը Անգլիոյ թագաւորն է։

2. In Memory of Geo. Dickson Late Sergeant of H. M. 26 Regt. Who Departed This Life On The...

Ասիկա եւս Անգլիերէն է, եօթը տող, կտոր կտոր եղած, մարմարի վրայ։ Կը թարգանեմ «Ի յիշատակ Գէորգ Դիզոսինի վախճանական լինապետի նորին վեհափառութեան 26 Զօրագունդին որ մեկնեցաւ այս կեանքէն . . .»։ Ինչպէս կը տեսնուի թուականը կը պակսի, կարեոր պակաս մը։ Հօս յիշուած նորին Վեհափառութիւնը Անգլիոյ թագաւորն է։

3. Alexandre A Née le 25 Août 1849 Décédé le 3 / 15 Fevrier 1851

Զեռագրի նման քանդակուած մարմարի վրայ. այս ֆրանսերէն լիզուով տապանագրս զետեղուած է մեծ սեւ կրանիթի մէջ։ Կը թարգմանեմ «Ալեքսանդր Ա. ծընած 25 Օգոստոս 1849 և մեռած Փհտրուար

3/15 1851: Տապահապիրս կը բազկանայ չորս տողերէ:

4. Marie Louise Castelli Née le 6 Mai 1869 Décédé Le 13 Novemb. 1870

Հինգ տող, Ֆրանսիական տապահապիրս կը թարգմանեմ. «Մարի Լուիզ Պատթելի ծնած 6 Մայիս 1869 և մեռած 13 Նոյեմբեր 1870»:

5. Nicolas Swirgsde Né 18⁵_{VII} 72 Décédé 24²⁴_X 72

6. CICIT OTTILIE SWIRGSDE NÉE LE 22 JUILLET 1867 DÉCÉDÉE LE 6 JANVIER 1874 Priez Pour elle.

Ահա առնք են ընթեսներ վիճակի մէջ եղածները: Ինչու այս առարները թագուած են Հայկական Առաքելական եկեղեցւոյն շրջաբակին մէջ. ըստ իս պարզապես աննոք եղած են բողոքական քրիստոնեաները ու չունենալով աւելի յատուկ տեղ՝ յանձնուած են մեր եկեղեցւոյն անխորող և հիւրընկալ գիրկը: Նման գէպիր պատահած են պատմոթեան մէջ, թովմաս Հերպըրդ կը յիշէ Գոզուինի Հայոց գերիցմանատունը՝ Հայ Առաքելական եկեղեցւոյն հօգանառութեամբ և որպարզութեամբ՝ թագուիր Անդիացի աղնուական գեսպահնին դրկուած Շահ Ապահսի մօտ՝ լրգ զարու սկիզբը:

* * *

Այս առթիւ կը հրատարակեմ նաև Թաւրիդի Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյն արտաքին պատերուն վրայ ազուցուած հետևեալ յիշատակարանները:

1. Արձանագրութիւն կեղրոնի զրան վրայ, տասը տող:

«Շինեցաւ Ար. Ածամայր. եկեղեցիս ի 1 Ապր. 1782 ամի և ի թ. Հայոց ԱՄԱ. ի Հայրապետութեան Տեառն Դուկասու, աշխատութեամբ Յովսէփ Քահանայի Մելիք Յովհաննէսսան, արքեամբ բարեկալուստ հայազգ ժողովրդականաց»: Ասիկս (այսինքն 1782ը) չէ կընար եկեղեցւոյս շինութեան թուականը ԸԱՄ, քանի որ նոյն եկեղեցւոյն վրայ խաչքար մը կը կրէ ԱՊ. (1641) թուակոնը, մինչ եկեղեցւոյն ձաւկատին աջ կողմը բարձրաքանդակ, քառակուսի, երկաթազիր արձանագրութիւնը կը բովանդակէ մօտաւորապէս հետեւալլ.

2. «Շնորհօքն Աստուածոյ յինեցաւ Ար. եկեղեցին ի Հայրապետութեան Տեառն Դաշզարու կաթողիկոսին ամենայն Հայոց Առաջնորդութեան նահանգիս տեառն Զաքարիա վարդապետին օգնութեամբ վաճառականաց և տեղականաց քաղաքիս թվին մահն մահն»:

3. Ուրիշ արձանագրութիւն մ'ալ «1892

Ամի Տեառըն ի Յէշատակ հոգւոյ Աարզսի և Ա.մաւոնոյ նորին Եղինարի Բժշկեանց Արդամբ նոցին կառուցաւ զաւիթը սուրբ Աստուածածին եկեղեցւոյ Հայոց Դավթիժու 25 մարտի»:

* * *

Թաւրիդի Հայերէն ձեռագիրները, այսինքն առաջնորդարանին կամ հոս հոն, զպրոցներու, մատինագարաններու մէջ գանուածները ասկէ քիչ ինչ առաջ Մելիք Թանգեան Սրբազն Ասաջնորդը հաւաքելով Հայաստանի կառավարութեան կը դրէ թանգարանին յահճնուելու համար Արդէն ինչ ձեռագիր որ կար և ինչ որ այժմ կը մնայ Հ. Աճառանց ցուցակագրած և հրատարակած էր Վիեննայի Մխիթ. Տպարանէն:

ՊԱ. Վ. 8. Ա. 8

1929ին երկու անգամ և 1931ին դարձաւ հանդիպեցայ Պաղտատ: Առաջին այցելութեանս առթիւ Պաղտատի հին, լըքուած եկեղեցւոյն արձոնագրութիւնները արտագրելով ինչ ինչ ծանօթութեամբ եւ աւանդութեամբ հրատարակեցի Սիոնի մէջ, 1931 Փետրուար թիւ 2 էջ 56:

Այս անգամ կը ներկայացնեմ Պաղտատի Հայոց նոր Ս. Երրորդութիւն եկեղեցւոյն երկու ձեռագիր Աւետարանները: Աւետարան թիւ 1

Մեծութիւն՝ $14 \times 10^{1/2}$ հաստութիւն՝ 6 սանդիմ: Կազմ՝ սպիտակ, կաշեպատ, խորանազարդ: Նիւթ՝ ճերմակ և լաւ յղկուած մազազաթ: Գրութիւնը՝ երկսիւն: Տող՝ 23: Նկարք, լուսանցազարդք, խորանք՝ բազմաթիւ, զունազեղ և ոսկեզօծ, մաքուր: Խորանազարդ և նկարէն շրջանակով է աւեսէրի կարպօսի սլրելի եղրօր ի տրողչոյն գրութիւնը, և ցանկ կամնաց: Աւետարանները ունին նախադրութիւնք: Հանգամանք՝ սկիզբի էջերը քիչ մը վասուած, նաև իրցուած: գուցէ ըրբան ինկած կարուածները: Թիւթիւնը՝ 252: Եթշատակարանք՝ ունի: Գիր բալրոգիր:

Պարունակութիւն: Դուկասու աւետարանի սկիզբը՝ գրչէն

«Փառք ամենասուրբ երրորդութեան հաւը և որգոյ և հոգոյն սրբոյ յաւիտեանս ունին: Արդ գրեցաւ սուրբ աւետարանս ի մայրաքազաքս կոստանդինուպալէիս ձեռամբ անարժան Գրիգոր քահանայի ի թվին, ԱՀ 28 (1630) որ և ցանկացող եղիւ սուրբ աւետարանիս Խոճայ Թիղանն և ետ յիշատակ հոգոյ իւրոյ և ծնաւզացն, հաւը Քոմային, մօրն Խաթունմէրին, կողակցին Խօսրովթուխտին, սրդոյն Քամալի եավաէ, զստերացն Յուսնիսանին, Տատիկին, Գուլումսին, և ամենայն արեան մերդ ձաւորաց սորին ամէնչ»:

«Արդ երես անկեալ աղաչիմ զհանգիւպողը սուրբ աւետարամնիս կարգալով կամ աւրինակելով, կամ հարեւանցի աւսանելով յիշեսջիք զվերոյգինալոն, և Աստուածոր առատըն է ի տուրս բարեաց, ձեզ յիշողացդ եւ մեզ յիշեցելոցս, լսել տացէ զձայնն որ ասէ, Եկայք աւրհնակիք հօրիմոյ ժառանգեցէք զանսպառ ուրախութիւն ամէն: Հայր մեր որ»:

Դիմաւոր յիշատակարան զրքին վերը, զրչէն նոյն ընդ վերնոյն:

Տարբեր բոլորզիր զրչէն

«Դարձեալ յիշեցէք զպարոն թամանն եւ զկողակիցն իւր նուչնումն եւ ի Քրիստոս հանգուցեալ որդիքն իւր Միասարն, Թռւմեազն, Սթամաշն, Մըրսիանն, Գալուստն, Դաւիթն, Յովհաննեսն զոր ի առատի կենացն երան եւ անանց կենացն արժանացան եւ ի Քրիստոսէ անթուամ պըսակիցան, Դարձեալ յիշեցէք ի Քրիստոս զպարոն թամանն եւ զկենակիցն նուչնումն, եւ զՄնացական ծազկեալ որդիքն իւր պարոն Մարգարէն եւ զմիւսն Աղոթիզին, եւ զմիւս նորաբոյս Բարաքիազն եւ զուստրն Ատիարն, եւ զհարօն իւրեանց Եղիսարեթըն, զոր Քրիստոս Աստուած զիւրեանք կենօք պահեցէ մինչեւ ի խորին ծերութիւն ամէն»:

Տարբեր եւ շեղագիր զրչէ «Եւ զիս անպիտան Մկրտիչ Ժամարարս յիշեալի...»:

«Երջին թերթ Ա. էջ բոլորզիր: «Առուր աւետարան, յիշատակ է Պարոն Եազրէ, եւ կողակցին իւրոյ, Մասպառն, եւ որդին իւր Պետրոսն եւ զուստրն իւր Լուսինն եւ այլ որդին իւր, Թեւայ Մորոսն, Աղայ Ծատուրն, Պողոսն, Ով ընթեռնողք յիշեցէք, եւ Աստուած ողորմի ասացէք Աստուած զձեզ յիշէ իւր միւս անզամ զուլստեանն ամէն»:

Տարբեր զրչէ: «Յիշեցէք եւ Համատանցի ողորմած հոգի Արզումի որդի մեղապարտ տիրացու կիւրեղն և մայրն նախշին եւ եղբայրն Գուլամիրին եւ կողակցին Պոհար եւ գուրք յիշողացդ յիշեալ թեղիք առաջի Քրիստոսի ամէն, Հայրն մեր, որ զրգեցաւ Թվին Ռ. Մ. Ժ. Ա. (1762) լքաղաքն Պաղտատու:»

Իսկ նորաբոյն զրչէ: «Բնիկ Պաղտատացի Մինէ եւ Լուսիկ Մինասեան քոյրեր: Եւ Սօփի կողակց հանգուցեալ Մտեփան Մինաս Թագէոսեանի (ծնեալ Մարութեան) Սոյն Աւետարանը կը նուիրեն Պաղտատի Հայոց Սուրբ Երրորդութիւն եկեղեցւոյն, ի յիշատակ Մինաս Թագէոսեան զերդառանի համօքէն ննջեցելոց: Յետոյ՝ 25 մայիս 1928 Պաղտատ: կը հաստատեմ. Առաջն. տեղապահ Իրազի Հայոց, Վահան Աւ. Բնիկ Թագիրեան»:

* * *

Աւետարան թիւ 2

Մեծութիւն՝ 14 × 10: Հաստութիւն՝ 7 սանգիմ: Գիր՝ բոլորզիր, երկարւու: Տողը՝ 25: Նիւթ՝ մազաղաթ սպիտակի, լաւ յըղկուած: Հանգամանքը՝ զերջէն մէկ թերթինկած, այլապէս կատարեալ: Կազմ՝ տախտակի, կաշեպատ, արծութով կոստեղուած: Արծութիւն վրայ կայ 1822էն յիշատակարան: Նեկարք, խորանք, լուսանցազարդք եւն բազմաթիւ մաքուր, զունազեզ: Թերթք՝ 264: Մանօթութիւնք՝ ունի էջերուն տակ նշանակուած համարաբառ: Յիշատակարան՝ ունի: Զեսազիրս զարմունքի նմանութիւն աւնի թիւ 1ին հետ:

Նոր զրչէ «Յիշատակ է սուրբ աւետարանս Պաղտատաց սուրբ Աստուածածնայ եկեղեցւոյ Պատառք մահակի Ավէտիսի թիւն 1822 մարտի 30ին»: Աւրիշ տեղ նոյն զրչէն «Յիշատակ է սուրբ աւետարան երկցփոխան Պաղտատաց սուրբ Աստուածածնայ եկեղեցւոյ Պատառք մահակի Ավէտիսին ով որ կը կարդայ մին բարին յիշէ, եւ յիշեալ լինի առաջի Աստուածոյ ամէն»: «Թվին 1822 մարտի 30ին ովակ հինգչորթիւ»:

Յիշատակութեանց մէջ կը յիշուի Պաղտատի Ասուր Աստուածածնի եկեղեցին որ 1850 տկան թիւերէն վերջ Պաղտատի Ասուր Երրորդութեան եկեղեցւոյն շինուելին յետոյ լքուեցաւ:

Վերջին էջ ըստ Երեւոյթին իր զրչէն: «Փառք ամէնասուր Երրորդութեան հօրն եւ որդոյ եւ հոդոյն սրբոյ այժմ եւ միշտ եւ յաւետեանս յաւիտենից ամէն»:

«Արգ եւ ևս Սահակս ստացայ զսուրը աւետարանս ի հալալ վաստակոց իմոց, յիշատակին ինձ եւ իմ ծնողացն, Հայրապետին եւ մօրն իմոյ Բարին եւ հանգուցեալ քփերն իմոյ Մարիամին (տարբեր զրչէ): Դարձեալ յիշեցէք զպՄահակն, եւ զկողակցին իմ զՄափորն եւ զորդիքն իմ զպթառալին եւ զմուկոնն որ հանկուցեալ էն առ Բրիստու: Դարձեալ յիշեցէք զմիւս կողակցին իմ զթելինն, եւ որդին իմ զմուկոնն եւ զտերքն իմ, զմսկին, Աղասն, Զերիթէն: Եւ զարձեալ յիշեցէք զեղբայրն իմ զՄարութիւն եւ զկողակցին իւր զՄասպուուն, եւ զորդին իւր Աւետն, Աղաման, Գիգորն, Զօրաբարելն եւ զատերքն Անային, Աէլգէրիիսանն եւ որ յիշէ յիշեալ լիցի ի Քրիստոսէ ամէն: Հայր մեր»:

Wichita, Kansas

U. S. A.

Յ. ՔիիթՏեսն

